

Bemutatták a Lengyel Intézetben Szalai Attila 1976-1990 között írt lengyelországi naplóját

Néró Media Kft.

Semjén Zsolt miniszterelnök-helyettes, a rendezvény díszvendége köszöntő beszédében elsősorban azoknak ajánlotta a művet, akik szeretnének elmélyedni az elmúlt 40 év korrajzában, és visszatekinteni saját fiatalságuk idejére. Malgorzata Radwan-Wass, a budapesti lengyel nagykövetség első beosztottja Szalai Attilát a nagybetűs Szolidaritás (mint független szakszervezet) és az általános értelemben vett, kisbetűs szolidaritás krónikásának nevezte. Joanna Urbanska, a Lengyel Intézet igazgatója értékes kordokumentumként jellemezte a művet, a szerzőt pedig sorsfordító lengyel események tanújának és krónikásának nevezte.

Szalai Attila házasságkötés révén 1976-1990 között Varsóban élt, ahol fordítóként és tolmácsként kereste kenyerét, de jó nyelvismeretének köszönhetően a lengyel sajtónak is dolgozott. Amikor ellenzéki tevékenysége miatt erre nem volt lehetősége, gépkocsivezetőként dolgozott, közben a lengyel és magyar földalatti (szamizdat) sajtó orgánumainak is munkatársa volt, álneveken írt. Ez irányú tevékenységéért a rendszerváltozás után a lengyelektől Szolidaritás Emlékéremben részesült. Emellett főként szépirodalmi munkákat, fordításokat, interjúkat, kortárs lengyel szerzőket bemutató írásokat is küldött magyar folyóiratok és a Magyar Rádió számára. Ez az időszak a kelet-közép-európai kommunista rendszerek lassú agóniájának kora volt. Szalai Attila lengyelországi tartózkodása idején rendszeresen naplót vezetett, az ott töltött 14 év alatt több mint 3 ezer oldalnyi feljegyzése keletkezett. Rögzítette a legfontosabb politikai eseményeket, tükröződésüket a mindennapokban, de személyes reflexióit is. Ebből a hatalmas anyagból készült az a mintegy 800 oldalnyi válogatás, amellyel a Magyar Napló kiadó most a lengyel függetlenség visszaszerzésének 100. évfordulója előtt tiszteleg. A kötet megjelenése több támogatónak, de mindenekelőtt a tavaly létrejött Waclaw Felczak Alapítványnak köszönhető.

Szalai Attila ahhoz a lengyelbarát nemzedékhez tartozik, mely a 60-as években autóstopos utazásokon ismerkedett az akkor a magyarországinál szabadabb légkörű, pezsgő kulturális életű, a "szocialista tábortól" sok tekintetben különböző Lengyelországgal. Az ismerkedésből Szalai Attila számára is életre szóló "szerelem", sőt valóságos kettős identitás született. Noha a rendszerváltáskor visszatért Magyarországra, továbbra sem szakadt el választott, második hazájától. Diplomataként, majd a varsói Magyar Kulturális Intézet igazgatójaként még egyszer ennyi időt töltött ott, majd 2013-as nyugdíjazása után a Rendszerváltás Történetét Kutató Intézet (RETÖRKI) munkatársaként ismeretei tudományos feldolgozásával foglalatосkodott. Emellett a *Głos Polonii*, az Országos Lengyel Önkormányzat negyedéves magazinja társszerkesztőjeként is tevékenykedik.

(MTI)